

יצחק אופק:

„אולי לספורטאיות יש הרגלים מביית-אמא!“

בשבוע שעבר נערך בהיכל-התרבות טקס בחירת ספורטאית-השנה. שמתו לב לעובדה שבין 16 הזוכות, כל אחת במיקצווע אחר, לא היתה אף ספורטאית יוצאת עדות-המיזרח. שאלתי את יצחק אופק, מזכיר המועל, שהיה גם אחד השופטים, איך הוא מסביר את העובדה הזאת.

אף פעם לא התייחסנו לנושא הזה, והאמת היא שעד לרגע הזה, שאת שואלת אותי את השאלה, לא שמתי לב בכלל לעובדה שאין יוצאות עדות-המיזרח בין הזוכות.

● האם זה המצב בספורט הנשים בכלל, או רק בין הזוכות, הפעם?

בין הספורטאיות בארץ יש לבנות ממשפחות יוצאות עדות-המיזרח רוב בולט, או, למעשה, יהיה יותר נכון לומר, שחלקן בספורט הוא כמו באוכלוסיה.

● אם כך, העובדה שכל הזוכות הפעם הן ממוצא אירופי היא מיקרית?

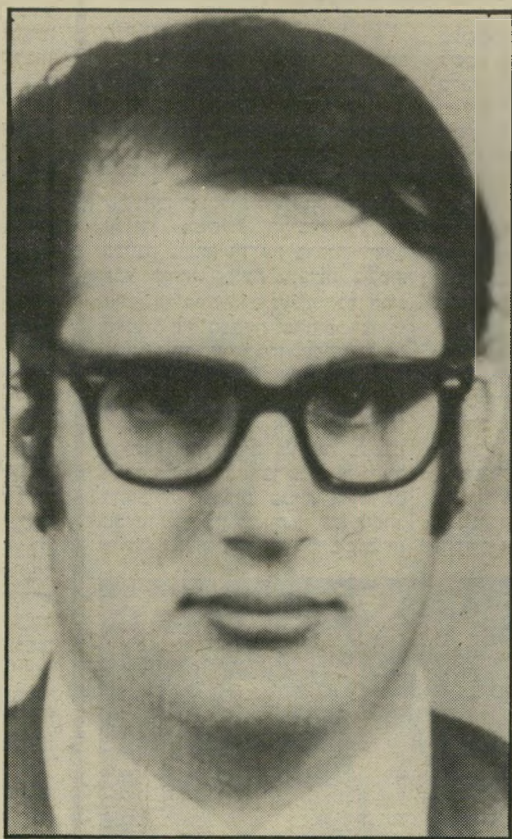
אני לא מאמין שבספורט יש מיקריות. יכול להיות שיש כאן הרגלים מביית-אמא. הצלחה בספורט האיכותי מצריכה השקעת כמות אדירה של שעות-אימונים.

● ולדעתך נשים ממוצא מיזרחי מוכנות להשקיע סחורת?

אני לא יודע. לעומת זאת, אני יכול להגיד לך שבספורט העולמי יש גם תופעות כאלה. למשל, יותר מ-80% מהרצים למרחק קצר הם חחורי-עור, לעומת זאת, יותר מ-70% מהרצים למרחקים בינוניים וארוכים הם ליבני-עור.

● מסתבר שגם אצלנו יש חלוקה בלשהי?

אני חושב שהשאלה שלך צריה להיברק על-ידי סוציולוגים ומדענים, וקרוב לוודאי שאעלה את השאלה לפני אנשי-המחקר במכון-וינגייט.

אברהם עזריאלנט:

„לא לשים את כל הביצים בסל אחד!“

לא שיש לי בעיה אישית, אבל עניין אותי לדעת איפה משקיעים היום אנשים את כספם. לקנות דולארים - אסור. פת'ם - מפחדים. במניות - לא מאמינים עוד. מה עושים אלה המתקשים שלא לעבור על החוק? שאלתי וסיפרו לי שאנשים התחילו לקנות תכשיטים כהשקעה. שאלתי את אברהם עזריאלנט, מנכ"ל הבורסה לתכשיטים, אם זה נכון.

העובדה שיש גידול עצום במכירות, בהשוואה לשנה שעברה, בשלושת החודשים האחרונים היה גידול של 60 אחוז לעומת שלושת החודשים האלה בשנה שעברה. אינני חושב שכל הגידול הזה בא מאנשים שהחליטו להשקיע כספם כתכשיטים, אבל חלק ממנו, בוודאי כן.

● תסביר לי איזו מין השקעה היא זאת: אם היום אני קונה תכשיט באלף דולר, למשל, הרי כבר מחר לא יתנו לי את מחירו, אם ארצה למכור?

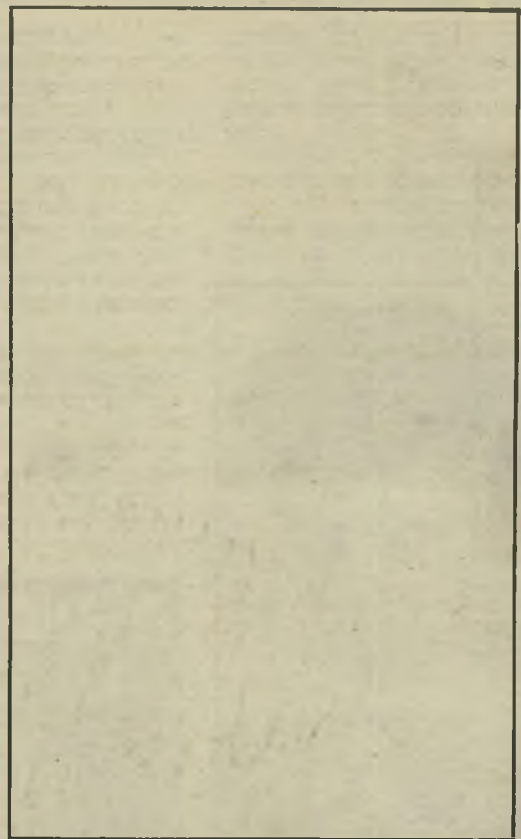
כשקונים תכשיטים להשקעה קונים תכשיט עם ערך עצמי גבוה, כלומר, לא דבר שהעיצוב שלו הוא עיקרי, בשרשרות-זהב או כיהלומים גדולים ונקיים אין כמעט ערך לעיצוב, והלקוח משלם פחות או יותר עבור החומרים. במיקרים האלה התנודות הן כמו בכסף.

● יודע שזיוף התכשיטים היום הגיע לרמה מאוד גבוהה. איך נלחמים בזה?

טוב ששאלת זאת. נכון שהזיופים הגיעו לרמה, שאפילו למומחה גדול קשה להבחין בהם. אני מציע לאנשים לקנות תכשיטים רק במקומות שהם יודעים בוודאות את אמיתותם, וגם כאן, בשום אופן לא לקנות תכשיט שאין עליו חותמת של מכון-התקנים.

● אתה מציע לאנשים להשקיע את כספם בתכשיטים?

לעולם לא אציע לאדם להשקיע את כל הביצים שלו בסל אחד. אבל בהחלט אני ממליץ להשקיע חלק מהכסף בשוק הזה.

איריס*:

„הייתי יכולה להרוג אנס ולחיות עם זה!“

בעיקבות מקרי-האונס בתל-אביב פנה ח"כ אוריאל לין אל שר-הפנים, כדי שיטנה את מדיניות המישרד בקשר למתן רשיונות לנשיאת-נשק לנשים הגרות בגפן. האנס האקדח באמת יעזור לנשים בשעת אונס? תשובה לשאלה הזאת יכולתי לקבל רק מאשה שנאנסה. לכן פניתי אל איריס, שעברה את החוויה המזעזעת לפני כמה שנים, כאן בתל-אביב. האם טוב שלאשה יהיה אקדח צמוד. שאלתי אותה.

היום אני חושבת שאשה בודדה וקוקה לאקדח, גם כשכיל הרגשת הביטחון וגם, כמוכן, להגנה עצמית.

● בראיון שנתת ל-העולם הזה, זמן קצר אחרי האונס, סיפרת שהיית רגע שבו יכולת לקחת את אקדחו של האנס, ובכל זאת לא עשית זאת. מדוע?

הכל עבר לי מהר מאוד בראש. חשבתי אז שאם אקח את האקדח, אצטרך ללכת איתו עד הסוף ולהרוג את האיש, ולא הייתי בטוחה אז שיש לי היכולת הנפשית להרוג בן-אדם. היום אני יודעת שהייתי יכולה להרוג אותו וגם הייתי יכולה לחיות כל חיי כהרגשה שהרגתי בן-אדם שבא כרי לאנס אותי, להזיק לי ואולי אפילו להרוג אותי.

● בזמנו הגשת בקשה לרשיון לשאת נשק ודחו אותך. אם יתחילו לתת רשיונות כאלה, תקני מייד אקדח?

אני אהיה הראשונה בתור.

● את לא חושבת שהעניין יכול לגרום להצפת השוק בנשק, אשר יגיע, בסופו של דבר, גם לעולם התחתון?

לעולם התחתון ממילא יש נשק בשפע. בעצם, כל ילד בן 18 המתגייס לצבא נושא נשק צמוד. רק לנשים בודדות ולא מוגנות אסור לשאת נשק? איזה הגיון יש פה?